

складу щодо надання поклажодавцеві тих чи інших послуг, окрім зберігання. По-третє, у договорі зберігання на товарному складі можуть бути передбачені додаткові умови, які недоцільно було б включати в складський документ.

Література

1. Бородовський С. О. Укладення, зміна та розірвання договору у цивільному праві України: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 / С. О. Бородовський; Нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2005. – 193 с.
2. Офіційні типові форми договорів / уклад.: Р. О. Стефанчук, М. О. Стефанчук. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 640 с.
3. Котелевская А. А. Договор складского хранения и особенности правовой природы складских свидетельств / А. А. Котелевская // Журн. рос. права. – 2006. – № 3. – С. 13.
4. Хайбрахманов Р. Р. Двойное складское свидетельство как ценная бумага: дисс. ... канд. юрид. наук / Р. Р. Хайбрахманов. – М., 2009. – 177 с.

УДК 347.822.4(043.2)

Пущик І. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Омельченко Г. В., асистент

ЗАХИСТ ПРАВ ПРИ ПОВІТРЯНОМУ ПЕРЕВЕЗЕННІ ПАСАЖИРІВ ТА БАГАЖУ

У період всієї історії важливе місце у житті людини займали подорожі. Особливої уваги вони набули з появою літаків на початку минулого століття. З можливістю літати з'явилась необхідність урегульовувати повітряні відносини, які виникають між пасажирами авіатранспорту та компанією, яка надає такі послуги. З такою метою на міжнародному рівні було укладено ряд міжнародних нормативно-правових актів, які гарантують захист прав пасажирів та їхнього безпечного перевезення.

Україна з часу набуття незалежності розпочала активний розвиток цивільної авіації, її захист та врегулювання відносин між суб'єктами, які виникають у даній сфері. З такою метою Верховною Радою України було ратифіковано ряд міжнародних норм (Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень, прийнята 28 травня 1999 р., Варшавська конвенція для уніфікації деяких правил щодо міжнародних повітряних перевезень від 1925 р. та інші), та створене на їх основі національне повітряне

законодавство (Повітряний кодекс України, Правила повітряного перевезення пасажирів та багажу, Цивільний кодекс України та інше).

Проте деякі питання авіатранспортування пасажирів та багажу залишились мало досліджені. Хоча, як показує судова практика, громадяни часто звертаються до судових органів із проханням вирішити спір, який виникає між ними та авіакомпаніями. Наприклад, у Справі № 761/12665/14-ц Шевченківського районного суду м. Києва, де позивач звертається з питань вирішення часткової втрати свого багажу, а саме 15 кг від його ваги при перельоті авіакомпанією «Міжнародні авіалінії України» та просить матеріального відшкодування вартості завданої шкоди. Якщо опрацювати рішення суду, то можна зробити висновок, що ці питання не є достатньо урегульованими та не завжди виступають на користь споживача послуг, оскільки за рішенням суду позов був лише частково задоволений, а матеріальна шкода, яка була завдана пасажирові, є у значно більших розмірах і повинна компенсуватись відповідно до вимог, які зазначенні у міжнародних конвенціях, які є ратифіковані Україною [1].

Вище згадана справа є лише одним з прикладів, коли порушуються правила перевезення, а таких випадків є сотні у базі єдиного реєстру судових рішень.

Важливо також зазначити той факт, що звернення пасажирів авіатранспорту також не завжди є достатньо обґрунтованим. Вважаємо, що основною причиною таких випадків є необізнаність у правилах авіатранспортування. Наприклад, у Справі № 761/32337/15-ц Шевченківського районного суду м. Києва, в якій позивач звертається до суду з проханням матеріального відшкодування від авіакомпанії «Міжнародні авіалінії України» за затримку рейсу, яким він летів з м. Києва до м. Запоріжжя. Причиною затримки рейсу стали технічні неполадки з двигуном та з метою забезпечення безпечного перевезення пасажирів авіакомпанія змушена була затримати рейс. Згідно з Повітряним кодексом України авіакомпанія не зобов'язана відшкодовувати кошти пасажиром у разі, якщо затримка здійсненна з причин, які не залежать від їхньої волі [2].

Якщо об'єднати наведені вище аргументи, то можна зробити висновок, що проблеми, які виникають при повітряних перевезеннях, мають прогалини у законодавстві. Але це не стосується лише України. У міжнародному повітряному праві також є багато нюансів, які потребують удосконалення. Прикладом може слугувати те, що у світовій практиці є багато міжнародних нормативно-правових актів повітряного права, які можуть

тракувати одне і те саме поняття по-різному. Лише у 2003 році було підписано угоду в рамках ІКАО (Міжнародної організації цивільної авіації), яка хоча б частково узагальнює усі ці громіздкі поняття та правила перевезень, – Монреальську конвенцію, яка набула чинності 4 листопада 2003 р. Учасницями цієї конвенції є 86 країн (усього підписали або приєдналися 107 країн, у тому числі й Україна).

Отже, можна зробити висновок, що існує проблема правового регулювання перевезень пасажирів та багажу, яка має бути вирішена шляхом удосконалення як національного законодавства, так і міжнародного, адже і на національному та міжнародному рівні законодавчі акти ще не відповідають тому високому рівню, який необхідний для забезпечення безпеки перевезень та зменшення конфліктних ситуацій, які виникають між пасажирами та авіакомпаніями.

Література

1. Справа № 761/12665/14-ц від 17 листопада 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/42183188>.

2. Справа № 761/32337/15-ц від 10 березня 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/56983334>.

3. Правила повітряного перевезення пасажирів та багажу: затверджені наказом Міністерства інфраструктури України від 30 листопада 2012 р. № 739 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12/page>.

4. Повітряний кодекс України: за станом на 12 квітня 2017 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3393-17/page>.

5. Цивільний кодекс України: за станом на 1 вересня 2017 р.: (офіц. текст). – К.: Паливода А. В., 2017.

УДК 347.44:656.7.073(043.2)

Рибачук Д. О., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ АВІАЦІЙНИМ ТРАНСПОРТОМ

Авіаперевезення сьогодні виконують більше однієї третини всіх перевезень туристів. Договір повітряного перевезення вантажу не має яких-небудь істотних відмінних ознак. Деякі особливості